

Dr. Willibald Stangl
Genel Hekim
Wildgasse 7
A-3430 Tulln, Avusturya

12 Ağustos 2006

Dr. Hamer'ın German New Medicine'ı (Alman Yeni Tıbbı)

Dr. Hamer'ın keşifleriyle ilk kez karşılaşmam 1992'ye kadar geri gider. Araştırmalarını kapsamlı şekilde çalışmışım ve tam olarak kendi kitabında "Krebs-Krankheit der Seele" ("Kanser – Psişenin Bir Hastalığı") tarif ettiği gibi, beyin tomografilerindeki darbeleri ve halka oluşumlarının gelişimini saptayabilmişim.

Buna ek olarak, bu darbelere ("Hamer Odağı" denilen) neyin sebep olduğunu bulabilmek için hastalarımın tüm kayıtları üzerinde etraflıca çalışmışım. **Her bir vaka, hastaların nihayetinde çok çeşitli organların durumunda ciddi değişimlerle** (enflamasyon, işlev kaybı, tümörler ve hatta psikolojik değişiklikler) **sonuçlanabilecek olan, geçirdikleri veya hala geçiriyor oldukları akut duygusal çatışmaları doğrulamıştı.** Ayrıca hastaların, çatışma hakkında açıkça ve çekinmeksizin konuşmaya ne kadar hazırlarsa, hastalığın da kaynağında tedavi şansının o kadar daha iyi olduğunu fark etmişim, fakat bunu daha sonraya bırakalım.

Dr. Hamer'ın tıbbi bulguları defalarca deli bir adamın sanrıları olarak reddedilmiştir [bkz. aşağıdaki yorum bölümü]. Bu yüzden **18 Şubat 2004'te Medical Tribune'de (No.8)** aşağıda belirtilen tıp doktorları tarafından yayımlanan travma sonrası stres bozukluğu hakkındaki makaleyi okuduğumda fazlasıyla şaşırmışım:

Prof. Dr. Alexander Friedmann (Üniversite Psikiyatri Kliniği, Viyana, Avusturya)
Dr. David Vyssoki (Psikososyoloji Merkezi başkanı, ESRA, Viyana, Avusturya)
Dr. Maria Steinbauer (Üniversite Psikiyatri Kliniği, Graz, Avusturya)

Yazarlar, aşırı derecede tehdit edici veya yıkıcı olarak deneyimlenen duygusal bir travmanın derin bir çaresizlik durumunu tetikleyebileceğine dikkat çekmekteydiler. Durumun üstesinden gelemeyen kişi aciz ve **hazırlıksız** hissetmektedir. "Bu psikolojik şok, kişinin dünyasını paramparça eder. Sadece bir delik değil fakat **sismik dalgalar** da yaratan **derin bir etkiden** söz edebiliriz. Kişinin tamamı bir felaket bölgesi haline gelir. **Böylesi akut psikolojik travmalar, beyinde PET/MRI incelemeleri yardımıyla tespit edilebilen izler bırakır.**" Darbenin sonucu olarak limbik ve paralimbik sistem bölgesindeki sinirsel bağlantıların toplanişı, "**dehşet yapıları**" olarak adlandırılır. Dr. Vyssoki, geniş ailenin sosyal bağlantılarının, istikrarlı kişisel ilişkilerin ve bağlanma yeteneğinin, kişinin bu açmazdan çıkabilmesine yardım edecek bir koruyucu olarak, vazgeçilemez olduğunu ifade etmektedir.

Bu rapordan kısa bir süre önce, **Austrian Medical Journal 1/2, 25.01.2004'de "Brain Imaging: Psychic illnesses are visible"**(Beyin Görüntüleme: Psişik Rahatsızlıklar Görünebiliyor) başlıklı bir makale yayımlandı. Makale, araştırmacıların ilk kez işlevsel MRI (Manyetik rezonans görüntüleme) yardımıyla **bir ekranda psişik bozuklukların gözlemlenebildiğini**, çünkü psişik bozukluklara, özellikle şizofreniye, ağırlıklı olarak prefrontal lobda ve limbik sistemde beyin işlevlerinin eş zamanlı değişiminin eşlik ettiğini vurgulamaktadır. Buraya kadar iyi!

Hemen ardından, *Medical Tribune*'a bültenlerinde yayınlanan bulguların yeni olmadığı ve 20 yıl önce Dr. Hamer'ın Tübingen Üniversitesi'ne sunduğu doktora tezinde zaten kapsandığı gerçeğine dikkatlerini çeken bir mektup yazdım. Bu güne kadar hiç bir cevap almadım.

Eğer Prof. Friedmann'ın söyleyiş tarzını Dr. Hamer'ınki ile karşılaştırırsak, benzerlikler şaşırtıcı. Sözcüklerin kullanımı değişmekte fakat içerik açısından bakıldığında, tam olarak Dr. Hamer'ın keşfedip tanımladıklarını yansıtmaktadır.

“Aşırı derecede akut bir deneyim, sanki şanssız bir şekilde kişiyi hazırlıksız yakalayan ve onu tümüyle aciz hissettiren!” Böylece darbeler beynin belirli bölgelerinde kanıtlanabilmektedir. Biri onları “sismik dalgalar” olarak, diğeri ise “hedef halka oluşumları” olarak adlandırıyor. Ne farkı var? Dr. Hamer tercihen çatışmaların tamamen çözülmesini savunuyor. Dr. Vyssoki duygusal travmalara yavaşça yaklaşmak için belirli kontrol kuralları öneriyor. Hatta Hamer daha da ileri giderek, çeşitli organlarda çatışma ile bağlantılı değişiklikleri de tarif ediyor:

Kayıp çatışması: yumurtalıklar, testisler
Alan çatışmaları: kalpte enfarktüs, anjina pectoris atakları,
Korku-dehşet çatışmaları: gırtlak,
Ölüm korkusu çatışmaları: akciğerler,
Cinsel çatışmalar: rahim ağzı kanseri, prostat,
Sıvı çatışmaları: böbrekler, yüksek tansiyon
Öz-değersizlik çatışmaları: kemik hastalıkları ve kan düzensizlikleri.

Çok daha fazlası Dr. Hamer’ın yayınlarında bulunabilir.

Eğer birisi hastaların çatışmaları ve duygusal sıkıntıları ile beyin taramalarını karşılaştırmaya zaman ayırırsa, Dr. Hamer’ın bulgularının doğruluğu sarsıcı. Daha önce de söz edildiği gibi, çatışmanın çözülmesi iyileşme şansını dikkate değer ölçüde artırmaktadır. Bununla birlikte, kendi uygulama tecrübelerime göre kabul etmeliyim ki, hastalar genellikle çatışmalarını çözemez durumdadır. Çünkü ya çatışma durumundan çıkamıyorlar ya da çok fazla çatışma tekrarları oluyor ve ölüyorlar.

Genel olarak hastalar diyelim ki bir tümörden (her hangi bir yerdeki) kurtulmak istiyorlar. Bir kez ameliyat olunca, radyasyon veya kemoterapi bir sonraki tedavi adımı oluyor. Fakat hastalığın ortaya çıkış sebebinin bulunması, daha etkili şekilde mücadele edebilmek için öncelikli öneme sahiptir. Dr. Hamer’ın büyük başarısı, bu sebepleri tanımlayabilmesindedir. Yeterince bilgilendirilir ve desteklenirse, ancak hastanın kendisi çatışmasını çözebilir (ayrıca bkz. Dr. Vyssoki). Genellikle buna yeterince süre tanınmamaktadır. Hiç yardımı dokunmayan koruyucu radyasyon ve kemoterapi, vahşice uygulanmaktadır. Hastalar, basitçe duygusal durumları görmezden geldiği için ölmektedirler. Uzun yıllardır deeneyimli olan bir Alman onkolog, bu türden ameliyat sonrası tedavileri ağır şekilde eleştirmekte ve temel olarak bu tedavinin başarısını reddetmektedir. Kemoterapi ile hastanın ömrü uzatılmadığı gibi, geride kalan ömrünün yaşam kalitesi de riske atılmaktadır. Bu, tanınmış bir doktorun ifadesidir!

Benim günlük tıbbi uygulamalarımın yanısıra geniş ailemdeki deneyimlerim, yalnızca hastanın güvenli bir ortamda yaşama şansı varsa, bu “ameliyat sonrası eylemleri” kullanmaksızın başarabileceğini tekrar tekrar göstermektedir. Benim bakış açımla Dr. Hamer, hastalıkların gelişiminin derinlemesine anlaşılmasına olanak sağlayan bir kapı açmıştır. Doğal olarak hiç bir şey nihai ve tam değildir – bilgimize her zaman eklemeye devam ediyoruz.

Diğer hekimler aynı gözlemleri gayet resmi şekilde yayımlayabiliyorlarsa, merak ediyorum, neden Dr. Hamer’ın başarıları kabul görmüyor?

Öyle görünüyor ki Dr. Hamer ve muhalifleri yaşadıkça geri adım atmak ya da sözlerin geri alınması mümkün değil. Bir kez reddedilince, her zaman reddedilir. Zamanında aynı şey Dr. Ignaz-Friedrich Semmelweis’in başına gelmişti. Ancak her iki taraf da öldüğünde, onuruna bir anıt dikildi ve bir kliniğe adı verildi. Bugün, onun bir akıl sağlığı kurumunda çaresiz bir şekilde çürüyüp gittiğini sadece bir kaç doktor bilir. Tıpta tekrarlayan bir dramdır bu!

Açıkça burada çifte standart uygulanmaktadır. Bu tutarsızlığın vurgulanması gerekir. Çünkü özellikle Tübingen Üniversitesi, yasal olarak Dr. Hamer’ın bulgularını test etmek zorundadır. Fakat inatla (ve vahim bir halde), doğru ya da yanlış olduklarına bakmaksızın bunu reddediyor. Söyleyecek söz bulamıyorum.

Dr. Willibald Stangl

2009'da, **Ralph Moss, Ph.D., Alman Onkoloji Topluluğu Onur Üyesi**, "German New Medicine – Umut mu Kafa Bulmak mı?" başlıklı bir "**RAPOR**" yazdı. Buradaki ifadesi şöyle: "Ayrıca Dr. Hamer'ın davranışının, en azından GNM'ı başlattığı zaman, şiddetli bir akıl hastalığından muzdarip birine ait olduğuna inanıyorum, fakat ne tür bir hastalık olduğunu söyleyebilecek yetkinlikte değilim" – "Benim fikrime göre Avrupalı otoritelerin böyle bir kişiyi uygulamadan men etmeye çalışmaları ve onu hapse atmaları geçmiş, şimdiki ve gelecekteki hastalara karşı tam bir adil davranıştır (88).

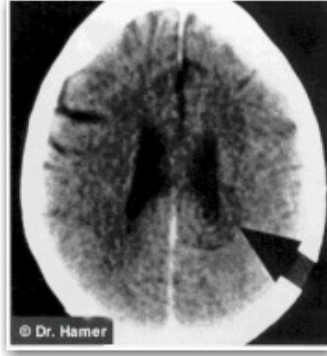
Dr. Hamer Ekim 2004'ten Şubat 2006'ya kadar Fransız hapishanesi Fleury-Mérogis (Paris)'te tutukluydu. Yetkililer, Fransız yurttaşların ölümünden Fransızca yayımlanmış yayınlarının varlığından ötürü, onu sorumlu olmakla suçuyorlardı. Söylemek gerekir ki, Dr. Hamer kişisel olarak kimseyle hiç bir zaman görüşmemiştir.

Moss, beyin tomografisindeki halka oluşumlarını ve Biyolojik Özel Programın görünür hareketliliğini "yapay olgular ve zaman zaman CT cihazlarının yarattığı kusurlar" olarak yorumlayarak, reddetmektedir (40).

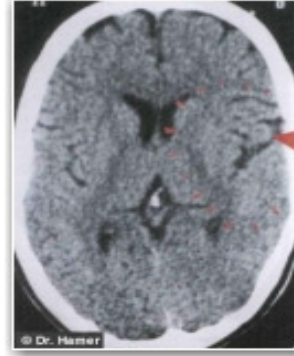
Bir beyin tomografisinde, Biyolojik Özel Programın hareketliliği bir dizi iç içe geçmiş halkalar olarak görülebilir durumdadır.

Beyin bölgesi: Beyin sapı
Çatışma: Ölüm korkusu çatışması
Organ: Akciğer alveol hücreleri
Belirti: Akciğer kanseri

Beyin bölgesi: Sensory korteks
Çatışma: Ayrılık çatışması
Organ: Sol bacak kemik zarı
Belirti: Uyuşma-Hissizlik

Beyin bölgesi: Serebral korteks
Çatışma: Alan kaybı
Organ: Kalp atardamarları
Belirti: Anjina

Beyin bölgesi: Motor korteks
Çatışma: Sıkışmış hissetme
Organ: Sol kol kasları
Belirti: Felç

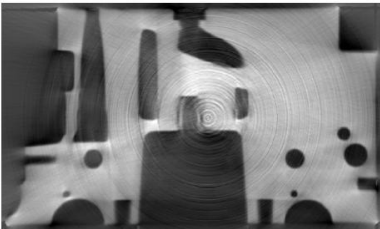

Figure 2 Ring artifacts in a CT scan of a VW cylinder head¹⁸⁶

Moss, Dr. Hamer'ın beyin tomografi tarama çalışmalarını, beyin taramalarındaki halka oluşumlarını "cansız nesnelereki halka yapay olguları" (38) ile, örneğin Volkswagen'in silindir kafasının bilgisayarlı tomografisi ile karşılaştırarak kötülemektedir.!!

Şekil 2. Bir VW silindir başlığının CT taramasındaki halka yapay oluşumları

2006'da, **Dr. Reiner Hartenstein, Bavyera Kanser Topluluğu Başkanı**, Alman gazetesi *Passauer Woche* için bir makale yazdı. Burada Hartenstein German New Medicine'ı "aykırı bir tipin anlaşılması güç, akıl dışı ve sözde bilimsel bu tıp doktrinini yayması, mümkün olan tüm hukuki yollarla engellenmelidir" diye anlatıyor. Dr. Hamer'ın bulgularının yanlış olduğuna dair her hangi bir kanıt bulunmamasına rağmen, hastaları bu "saçma öğretiye" güvenmemeleri konusunda uyarıyor. Bu suçlamasına karşılık Dr. Hamer, Dr. Hartenstein'ı ithamlarını kanıtlaması veya geri çekmesi için bir doğrulama konferansına davet etti. Dr. Hamer, kaç tane hasta vakası olursa olsun video kamera karşısında kendi tıbbi bulgularının doğruluğunu göstermeye hazırды. Testlerin bilimsel doğruluğunu garanti edebilmek için sunumlarının doğal bilimlerden çok sayıda profesör tarafından gözlenmesini önerdi. Dr. Hamer bu konferansın mümkün olduğunca hızlı şekilde düzenlenmesini talep etti. Bu web sitesi üzerinden bizler de Kanada'da Dr. Hartenstein'ı GNM'in bu bilimsel değerlendirmesi açısından daveti kabul etmesi için teşvik ettik.

Dr. Hartenstein teklifi reddetti – tıpkı Galile'nin teleskopundan bakmayı reddeden rahip gibi. Çünkü gerçek anlamda, yanlış olduklarının kanıtını görmek istemediler.

Çeviren: Nermin Uyar

Kaynak: www.LearningGNM.com